

PANAMA DOOR FREYA CLAEYS

Panama, El Real (Darién)

Darién is de meest zuidelijke provincie van Panama, gelegen aan de grens met Columbia. In de streek bevinden zich een 10-tal dorpen op 1u of meer wandelafstand van elkaar gelegen. De streek is bereikbaar via rivier of vliegtuig, de wegen zijn er enorm slecht om zich met de auto te verplaatsen. El Real is een klein dorp waar je op 10 min bent doorgewandeld (tenzij je blank bent, dan doe je er meer dan een hal uur over omdat alle mensen een praatje met je willen maken). Het is volledig omgeven door dichte jungle. In het dorp zelf kan je 2 bevolkingsgroepen onderscheiden: de indigenas (oorspronkelijke inwoners) en Columbiaanse vluchtelingen.

In El Real, de missiepost Santa Maria La Antigua, wonen drie zusters van Don Bosco (of Hijas de Maria Auxiliadora in het Spaans). Ze leven daarom de bevolking te ondersteunen. Als er problemen zijn, wordt altijd eerst bij hen aan de deur geklopt. Buiten het verkondigen van de Christelijke boodschap, helpen zusters ook om de levensstandaard qua hygiëne, voeding, opvoeding,... kwalitatief te verbeteren.

El Real ligt erg afgelegen. Een internetcafé vind je op afstand van een uur boot en twee uur met de bus. De telefoon is een publieke telefoon waarop je gebeld kon worden maar de verbinding was verschrikkelijk slecht. De post werkt vrij goed maar is zeer afhankelijk van de passerende vliegtuigen waar de post mee gebracht wordt.

Mijn taak als vrijwilligster:

Ik deed stage als kleuterleidster en richtte er een klasje voor kinderen van 3 tot 6 jaar op. Ik introduceerde er met andere woorden het kleuteronderwijs. Concreet gebeurde dit van 9u tot 11u in een lokaaltje in de buurt. We starten er met een gezamenlijk onthaal en reeks activiteiten binnen een aantal thema's zoals kleuren, lichaam, dieren, het weer, ... om dan rond 11u ook gezamenlijk af te sluiten. Ook gaf ik er in de namiddag en op zaterdag Engels les. Er wordt veel belang gehecht aan Engels gezien de grote druk van de USA. Ik trok ook met de zusters mee naar de omliggende dorpen.

Tijdens deze ervaring maakte ik niet enkel kennis met de school en schoolgebeuren maar ook met een heel dorp. Ik werd er zeer hartelijk ontvangen ik was overal welkom. Maar de verschillen zijn groot: de meeste mensen hebben er geen werk, geen stromend water, ... rond hun 17 -18 jaar trouwen de meesten en starten een gezin (ze begrepen er niets van dat ik nog niet getrouwd was en zelfs nog geen vriendje had en ik was al 21!). Het menu bestaat vooral uit rijst met bonen en ander voedsel dat gekweekt of door natuur gegeven kan worden.

El Real en omliggende dorpen hebben echt wel nood aan vrijwilligers en zeker voor langer dan 3 maand (wat voor mij een beetje handicap was) maar je moet stevig in je schoenen staan want het leven is er niet gemakkelijk - zeker niet als je je het lot van deze mensen hard aantrekt.

Persoonlijke ervaring:

De opzet was een lange stage in het buitenland ... dat er helemaal geen kleuteronderwijs was, dat had ik niet verwacht. Er is een school en ja ik kan er werken met kleuters tussen 3 a 6 jaar dus dat leek in orde. Toen ik hier aankwam dus een extra uitdaging: onde r het mom van engelse lessen het kleuteronderwijs aanbieden. In het begin was het ook niet altijd makkelijk het thema echt te laten leven. Ten eerste was de klas vrij groot en kil; ten tweede was er helemaal geen materiaal voor handen. Maar ik heb gemerkt dat ik na een tijdje naar eenvoudigere dingen ging zoeken en dat dat nog het beste resultaat geeft. In België zoeken we het altijd extremer en origineler en dat is ook mogelijk

want er is materiaal om dat allemaal te realiseren. In Panama moet je creatief omspringen met wat er is en voor iemand die altijd alles groots ziet, was dat niet evident maar een mens past zich daar aan aan en laat de hersenspinsels wat harder werken en dan slaag je er wel in 10 weken te vullen met veel plezier, ontdekkingen, experimenten voor kleuters en voor jezelf. Dat is toch waar het uiteindelijk om gaat: het plezier en het ontwikkelen. Verder heb ik ook ervaren dat we bereid moeten zijn alles te laten gebeuren - een activiteit die misloopt, het plafond dat naar beneden komt, een ouder dat niet komt opdagen, huisarrest,... - dat we in ons hart uiteindelijk wel de goede keuzes maken en juiste handelingen doen. Dat we onze tijd en energie niet moeten verspillen aan "zorgen maken" maar dat we die tijd en energie beter steken in vooruitdenken.

Je grenzen worden bepaald door afspraken die je met jezelf gemaakt hebt over wat mogelijk is. Verander die afspraken en je kunt alle grenzen laten verdwijnen. Ik denk dat gedurende de 3 maand veel grenzen verlegd zijn; niet alleen bij kleuters maar ook bij mezelf.

Ik werd vriendelijk en aangenaam onthaald met voldoende rust voor aanpassing. De zusters waren zeer bezorgd of ik mijn draai wel zou vinden, ze legden me alles uit wat kon en niet kon. De sterke kanten waren de zeer sterk samenhangende gemeenschap, problemen worden door iedereen aangetrokken en iedereen wil hulp bieden. Er was een zeer grote openheid, je wordt door iedereen meegetrokken in de dagelijkse activiteiten. Ik werd onmiddellijk aanvaard. De zwakke kant ligt in het feit dat El Real vrij achtergesteld is op de rest van het land, je voelt er soms de onmacht. Omdat er veel Colombiaanse vluchtelingen in het dorp wonen, wordt er niets aan gedaan. Of de mensen hier in deze "armoede" gelukkiger zijn? Ik denk het wel, voor hen zijn deze levensomstandigheden geen armoede, ze weten niet beter. Ze halen hun geluk niet uit luxe of materieel comfort. Geluk is geen wereldsdoel, geen mensveranderd doel, niks opzienbarends, gewoon iets wat we van een dag verlangen. Al te vaak denken we dat we naar intens geluk moeten zoeken, maar waarschijnlijk is geluk niets meer dan een visie op leven dat je leidt ... In El Real is dat eten vinden voor die dag, kinderen naar school kunnen sturen en niet het land uitgezet worden, aan het einde van de dag zijn deze mensen gelukkig. In België en Europa dromen we altijd maar van meer, zijn we niet snel tevreden. Ik heb veel geleerd over geluk en gelukkig zijn:

- Geluk is jezelf kennen, je eigen grenzen maar ook je mogelijkheden, en daar oke mee zijn.
- Geluk is dromen maar niet verlangen
- Geluk is beseffen dat je veel minder nodig hebt dan de maatschappij je wil doen geloven
- Geluk begint bij jezelf, bij tevreden zijn met wat je hebt, wat je doet, wie je bent, ...
- Geluk ligt niet in de toekomst ... als je nu leeft, als je geniet van het moment en tevreden bent op dat moment zelf, zul je veel gelukkiger zijn.
- Niet denken "wat als" of "Had ik maar beter" ... dat is geluk
- De kern van geluk: degene willen zijn die je bent

Geluk is de hele wereld bekijken door een gaatje in je versleten kous en daarbij weten dat je leeft ... en graag leeft!